

**If the SOUTH won
GETTYSBURG**

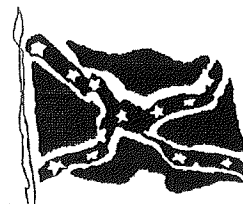
Southern By The Grace Of God

D i x i e **19.**

Informace členům a příznivcům

červen 1998

*Vy se kouří těm zkurveným počítačům ani nenapíjete pivo.
Ale nebýt počítačů, tak nemáme tak pěkné zpravodaje
Zpravodaj nebyl a taky se žilo !*

Velký Kongres 1998

Kongres proběhl za až otravně krásného počasí, které žízeň spíše kazilo, nežli dělalo krásnou. Tropické vedro ubýjelo, ale nenarušilo perfektní pohodu celé akce. Volby potvrdily složení rady beze změn. Čím jsme starší, tím se z kongresu stávají větší kulinářské slavnosti. Pro zlost nezúčastněných uvádím jídelníček: až do neděle byly presidentovo fazole, v pátek večer lahodné ražniči pana lékárníka, v sobotu k obědu skvělé vepřové na roštu Stříbrného Orla a týž požirač masa ještě k večeři rožnič křehounká kuřátka.

Zpráva o zdravotním stavu členů spolku není zrovna radostná, při příjezdu měl Orel svůj tenisový loket v dlazi a já měl červený oko. Jarda Sobotka musel kulhající odjet už v sobotu odpoledne. V neděli při odjezdu se Michal, Palič a místopresident k autům sotva belhali, ono to s natrženými svaly či vazivem jde dost špatně. Mohu to potvrdit, už jsem si to udělal na lýtku dvakrát. Ale z lásky ke mně to neudělali - pánové totiž sportovali, hráli kopanou a ke všem úrazům došlo bez kontaktu se soupeřem! Musím dát za pravdu Zenovi, z důvodu naší bezpečnosti bude třeba dělat jen jediný pohyb - chůzi k plotu při potřebě.

Kongres usnesl

Dokončit kompletní databázi hudebních nosičů, zaměřit se na archivaci LP.
Uhradit členské příspěvky až do roku 1998, v případě potřeby určí poplatky na rok 1999 Velký Kongres 1999.
Dokončit kompletní přehled adres a spojení členů spolku.

President

Oáposlechnuto na Kongrasu:

"Tak takhle jsem si představoval nebe".

Palič

"Až do Kongresu jsem si myslel, že umím pít".

Jarda Sobotka

"Z Čech to máte do Holčovic daleko.

Bylo by dobrý to udělat někde na poloviční cestě - a já bych už měl konečně klid.
Zkurvený Holčovice i s chalupou, zasraná romantika".

President

"Ještě dvakrát takové Holčovice a jsme všichni na vozíčkách".

Michal Janík

"I kdyby jsme padli všici, vstanou noví bojovníci"

Palič

"Vzhledem k množství fazolli se dá předpokládat velice duchovní atmosféra".

Lékařník

7. - 9 srpna 1998

pořádá Satan & spol.

Jižanskéj festiválek v Roztokách.

Co je nového ?

CD "Searching For Simplicity" - *Gregg Allman* 1997. Třináct kousků na novém sólovém albu nahraném v Alabamě v produkci Johnny Sandina a Tom Dowda.

Nahrávky z let 1968 až 1988 vyšly na dvojbalbu (17 + 18 skladeb) "One more Try: An Antology". Personální obsazení je hvězdné:

Gregg Allman & Johnny Winter (g)
Berry Oakley (b)
Buddy Miles (dr)
Bonnie Bramlett (dcera Bonnie Bramlett, Bekka, zpívala v roce 1995 s Fleetwood Mac na albu "Time".)
Johnny Sandin

Bloodline nám asi další radost neudělají, mladí, vyvedení synáčci slavných otců totiž působí v nové formaci *Oakley Kriger Band*: Berry Oakley jr., Waylon Kriger, Duane Betts a Alec Puro.

Členové *A.B.B.* momentálně objíždějí Státy s vlastními formacemi: *Gregg Allman & Friends* a pánové Warren Haynes a Allen Woody s vlastní kapelou *Gov't Mule* - CD "Dose" (1998 Capricorn).

Synovec Butcha Truckse, bubeník *A.B.B.*, mimořádně talentovaný slide kytarista Derek Trucks vede vlastní kapelu *Derek Trucks Band*.

Chicagská kapela *Nuthin' Fancy* se hrdě hlásí k Southern Rocku a klasickým vzorům.

Při natáčení alba floridské kapely *Those Guys* - "Those Guys" podal pomocnou ruku starý veterán Artimus Pyle!

Those Guys: David Besley (g, b, mand., voc.)
Walt Kutwicki (g, voc.)
Chris McVey (g, voc.)
Billy Annin (dr.)

Americká verze CD *Van Zant* - "Brothers to Brother" je doplněna o obrázky a texty; umožňuje přístup na uzavřenou internetovskou síť v U.S.A.. CD má pořadové číslo, které je vstupním kódem.

Lynyrd Skynyrd - "Live From Steel Town" (1998 SPV). Chronicky známé věci omílané na všech těch už pomalu nespočítatelných živácích doplněné o pár novinek a starý flák "On The Hunt" ("Travelin' Man už vytáhli na "Twenty"). Na závěr samozřejmě módní rádio interview. Satan hudoval na tahání peněz z lidí psovskou "Poslední lžice", ale co je pak druhý dvojkompaktní živák s odstupem dvou roků ?

Ozark Mountains Daredevils - staří harcovníci stále hrají. Vlád'a Hradil přivezl ze Států dva kompakty - "OMD" z roku 1973 a "13" z roku 1997. Příznivou zprávou pro staromilce je, že hrají furt stejně. ! Stejně a dobře ! Třináctka vyšla na New Era v produkci bývalého člena skupiny Larryho Lea.

Teplická kapela *Big Water*, jejíž plakáty zvoucí na koncert 15. 5. 1998 hrdě inzerovaly Southern Rock, vznikla v červnu 1997 a v současné době hraje v této sestavě:

Milan Renč (voc., sl. g., harp)
Jura Machač (g.)
Vít Malypetr (g.)
Martin Fišer (b.)
Tom Port (dr.)

Vlád'a Hradil vycestoval za dcerou do Chicaga, Jindra Vobořil se podíval do Austrálie. Oba slíbili, že o svých cestách do informátoru napíší.

P.H.

Hledá se:

! Zen: LP *Atlanta Rhythm Section* - "Underdog" (asi dva roky)
LP *Hank Williams Jr.* (asi dva roky)
LP *Two Guns* - "Balls Out" (asi tři roky)
● Satan: CD *Goose Creek Symphony* - "The Goose Is Loose" (od mlýna 97) ●

Kontakt DIXIE: Pavel Hartl, Jiráskova 9, 792 01 Bruntál tel: 0646/4835
Zen Syrový, Husinecká 13, 103 00 Praha Žižkov tel. 02/6278567

CD Recenze

Jimmi Van Zant Band - "Jimmi Van Zant Band"

Emerald Records 1996

Nevěřili jsme vlastním uším, když jsme slyšeli, že existuje již čtvrtý zpívající bratr z rodu Van Zantů. Náš přítel Jiří z Jindřiše vyšťoural tuto zprávu na internetu. CD nikde nebylo, a tak napsal přímo kapele, a do Jindřiše přišel zdarma balíček (srdce Jižanů je velkolepé). CD otevírá svižnější "budíček" ve stylu ostřejších 38 *Special* (skladbu složili Jimmi, Johnny a Donnie Van Zantové), následující "Bat Habits" připomíná něco mezi *Blackfoot* a *Lynyrd Skynyrd*. Tributem Ronniemu je osmiminutová skladba "Ronnie's Song" a od *Lynyrdů* převzatá "Simple Man". Ostatní věci jsou taky v pohodě a tak doporučuji sehnat, popřípadě nahrát.

P.S. Volal mi kamarád, že prý koupil perlu Jižanského stylu Jimmi Van Zant Band v Dráždanech ve výprodejním koši za 23DM. Má to někdo štěstí.

CD obsahuje:	Get - Up	3,33
	Bad Habits	3,20
	Ronnie's Song	8,23
	Angel	4,56
	Southern Comfort	5,23
	Simple Man	6,36
	Here To Stay	5,01
	Party In The Parking Lot	3,51

Ota Buster Šnajdr & Ota Mengele Bacík

"Mě se tohle CD líbí nepřičetně"

Zen

Delbert Mc Clinton - "One Of The Fortunate Few"

1997

Delberta Mc Clintona jsem znal pouze z jedné LP desky, kterou mi kdysi natočil Karel Schuss. Ta je stará asi 20let a jmenuje se "Jealous Guy". Velice se mi líbila, tak jsem ji před léty přetočil Mistru Bultasovi a *Petr Bultas Band* z ní potom hrál skladbu "Back To Louisiana". Jinak jsem o *Mc Clintonovi* nic nevěděl - odkud je a tak, jenom jsem postřehl, že *Doc Holliday* hrajou jednu věc, kterou složil. Nečekaně jsem získal CD "One Of The Fortunate Few" z roku 1997, tedy úplně nové. Hned napoprvé mě vzalo úplně nepřičetně - hned jsem si ho nahrál do auta, kde si ho točím furt dokolečka. Je to takovej Jih pro dospělé - prostě nehorázná pohoda. V bohatém bookletu jsem se dočet, že *Delbert Mc Clinton* je z Lubbocku, Texas a hrát začal ve Fort Worthu - takže Texasan. Pán už je ve věku, takovej zachovalej, mírně pomačkanej lívanec. Dočetl jsem se, že první nahrávku spáchal v roce '59. Muzika je nejvíc takový honky-tonk, občas proložený bluesovkou, zpívaj s ním ženský, *Mc Clinton* hraje i foukačku a nechutně přesný bicí hraje *Jim Keltner*. Hostuje tam na kytaru i *B. B. King*. Hlavním základem je ale kombinace píána s varhanama - prostě nehorázná pohoda. A jak je dneska zvykem, že céděčka sa dělají v elpíckovém časovém rozměru, má tohle CD pouze 38 minut a 10 vteřin a obsahuje 10 kousků. Tím pádem vůbec nemůže nudit, ale musím si ho okamžitě založit znovu od začátku.

Zen

Rock & Pop Legends - Peter Green

Disky 1995

Sice jsem doufal, že Stříbrný Orel s Frantou mi ze své výpravy dovezou něco jiného, ale na druhé straně byl tácek s výběrem hitů Petera Greena velice příjemné překvapení. Muzika zní podobně jako *Fleetwood Mac* konce šedesátých let - bodejť ne, když kytara a zpěv jsou od bývalého leadra této kapely. Muzika má dost smutnou náladu (asi jako některé poslouchatelné věci ze sólo alb *Syda Baretta* z P. F.), což vzhledem k pozdějším životním osudům Greena není zas tak moc nečekané. Celkově je to ale příjemná muzika, ne však pro příznivce Greenova těžkotonážního blues z doby kolem roku 1968. V nějakém časáku jsem nedávno četl, že Green znovu nahrává, co to ale je, Bůh sud'.

M.J.

Návrat Goose Creek Symphony

*Inspirace je založena na jedinečných okolnostech.
V tomto případě na rybářském prutu a navijáku.
Po patnáctiletém rybářském výletu,
se vrátila skutečně americká a jedinečná kapela,
demonstrující, že schopnost použít humor a moudrost v muzice
je věčná!*

V roce 1998 slaví dvacáté osmé výročí první nahrávka kapely *Goose Creek Symphony*, vydaná společností Capitol Records a pořízená během účasti bandu v Ed Sullivan Show, hlavní části Atlanta Pop Festivalu, společně s *Jimi Hendrixem* a *Allman Brothers*.

Leader *Goose* Charles Gearheart se poprvé objevil na amerických pódiiích v roce 1959 jako teenager se svou kapelou *Ritchie Heart and the Heartbeats*. Vtipný autor písní založil spolu se svým kámošem, spíše kumpánem, kytaristou a fanatickým obdivovatelem *Beatles* Paulem "the Pearl" Spradlinem koncem šedesátých let *Goose Creek Symphony*. S Husami Gearheart vytvořil unikátní hudební styl, tak opravdový jak jeho původ z Appalačských hor a ovlivněný zkušenostmi z hraní jazzu, rocku a dokonce s vojenskou kapelou. Skladby *Goose* jsou hudební poutí, která je plná měnicích se pasáží a rytmů jako u orchestru odtud *Symphony*. Tyto volně se vznášející hudební party, zasazené do jejich skladeb, jsou jejich příznivci nazývány "Symphonic hoedown", zatím co v Tennessee poslední dobou používají termín "steroidy nabušený folk rock". Jako opravdový badatel, který se z tábora vydal na neprozkoumané území, aby se později vrátil s velkými objevy Charlie (vyzbrojen armádou houslistů, kytaristů, trombonistů, basistů a bubeníků) směle opustil svůj domovský bluegrass, aby zažil dobrodružství ve vodách improvizace.

"No, jen tak jsme kecali o rybolovu ..."

Charles Gearheart se narodil a vyrůstal v malé osadě ve východní Kentucky nazývané *Goose Creek Hollow* (Západákov nad Husím potokem) . Jako mladý hillbilly se snažil přerůst možnosti zapadlé horské oblasti a získat širší pohled na život. V souladu s tím, jeho hudební rozsah spojil dohromady big band, jazz a rock. Gearheart nikdy neztratil vazbu na svůj původ - hluboce zakořeněnou lásku k horalské muzice. Neztratil lásku k rybolovu, po čtyřech letech a čtyřech deskách s *Goose Creek Symphony* (tři u Capitol Records, jedna u Columbia) odložil svou kytaru Martin acoustic a vyměnil ji za rybářský prut. Gearheart a *Symphony* se vrátili v roce 1990. Vydali nové album "Oso Special" (podle rybářské mušky) na nezávislé folkové značce June. Ten samý rok vydal Capitol Records kompilaci starých skladeb "Higher on the Mountain".

Během času se události kolem *Goose Creek Symphony* uzavřely v kruh. Charlieho tvorba je vitálnější než kdy předtím, zatím co Paul pokračuje ve svém neocenitelném příspěvku při psaní skladeb, aranžích, jako doprovodný zpěvák a kytarový vypalovač. S novou řadou talentovaných muzikantů, kteří doplnili tyto dva původní "Creekers" dosáhli ve své hudbě nové rozměry. V současné době nejhranější skladba kapely "The Goose Is Loose" (Stejnomené poslední album) demonstruje tuto znovu získanou energii, zatím co "The Corn Won't Grow So Rock and Roll" se vrací k Charlieho vizím před dvaceti lety:

*Lidé hovoří o problémech,
aspoň někteří, ale nevědí co budou dělat,
až se stane realitou, za nějakých dvacet let, problém,
že neporooste kukuřice.*

(Z alba "Welcome to Goose Creek" Capitol Records 1970)

Z materiálů fan clubu G.C.S. přeložil - Michal

Doc Holliday

Biografie & Diskografie

Kapela vstoupila do podvědomí na celém světě v roce 1981 prvním albem vydaným u A&M a pojmenovaným jednoduše - "**Doc Holliday**". Album se dostalo do první třicítky žebříčku rockových alb Billboardu, dostalo se do katalogů rozhlasových stanic po celých U.S.A. a hned získalo kapele řadu následovatelů, hlavně v Evropě. Zároveň se kapela vydala na turné po severovýchodě U.S. jako předkapela *Outlaws* na turné "Ghost Riders". Hrála například v Tower Theatre - Philadelphia, Stanley Theatre - Pittsburgh a v Palladium - N.Y.C.

V roce 1982 se skladba "Lonesome Guitar", z druhého alba "**Doc Holliday Rides Again**", stala kultovním hitem na mnoha místech světa. Album také obsahovalo skladbu na motorkářské téma "Last Ride", věnovanou Duane Allmanovi, legendárnímu kytaristovi, který byl hlavní inspirací začínající kapely, doma v Maconu - Georgia. Současně s vydáním alba křížovali *Doc Holliday* po U.S.A., od pobřeží k pobřeží s *Black Sabbath* na turné "Mob Rules", později s *April Wine* a *Loverboy* na turné "Sign of the Gypsy Queen". Hráli například v Madison Square Garden - N.Y.C., Skydome - Flagstaff, Arizona, University of Idaho Stadium - Pocatello, Salt Palace - Salt Lake City, Utah a v Santa Monica Civic Center - Los Angeles.

Své třetí album u A&M, "**Modern Medicine**", nahráli *Doc Holliday* v německém Mnichově. Toto album z roku 1983 upevnilo spolu s prvním zámořským představením postavení kapely v Evropě, potvrzené i na hudebních trzích. Představení v U.S.A. znamenala společná vystoupení s *Charlie Daniels Band*, *Blackfoot*, *Stevie Ray Vaughan*, *Molly Hatchet*, *Gregg Allman* a dalšími.

Během let 1984 a 1985 se kapela nakrátko rozešla. V roce 1986 pak nahráli "první evropské album" "**Danger Zone**", na značce Metal Master. Toto album se po řadu týdnů drželo v první desítce Kerrang Metal chart. Dopisovatel Kerrangu a filmový editor Xavier Russel napsal - "Od roku 1975 a "Nuthin' Fancy" od *Lynyrd Skynyrd* je to pro mě nejlepší nářez v Konfederačním rocku!".

V roce 1989 kapela nahrála páté album "**Song for the Outlaw - Live**" pro francouzské vydavatelství Link Label v Paříži. Současně s tím vyrazili na první rozsáhlé turné po Evropě - Anglie, Německo, Švýcarsko a Skandinávie. Turné bylo velice úspěšné, ale problémy vydavatelství učinily album těžko dostupné. Krátce po turné Link Label zanikl a z alba se stala sběratelská, prakticky nedostupná záležitost. To platilo do podzimu 1993, kdy album vyšlo v reedici ve Švýcarsku.

Během roku 1990 kapela pokračovala dál v budování svého evropského věhlasu čistě koncertními akcemi - na Skandinávském letním festivalu, jako hlavní hvězdy londýnského Marquee klubu, pro televizi a rozhlas v Německu, podobná akce byla ve Finsku. Mimo jiné hráli i jako další hlavní kapela německého turné *Blackfoot*.

Rok 1993 byl zaplněn přípravou alba "**Son of the Morning Star**", které vyšlo na podzim. Na podporu alba kapela hrála jako hlavní hvězda na Bulldog Bash Festival v Anglii, pro 35 000 lidí. Zúčastnili se i vysílání MTV - Headbanger's Ball z této akce. Rok zakončili na turné po Skandinávii a na Rocking Around Christmas turné po Německu, společně s *UFO* (s Michaelem Schenkerem) a *Quiet Riot*.

V roce 1994 vyšlo album "Son of the Morning Star" v U.S.A. a *Doc Holliday* hráli hlavní koncert berlínského motorkářského festivalu pro 20 000 lidí. V téže roce koncertovali i ve Vídni.

Během roku 1995 a částečně 1996 byla kapela zaměstnána budováním nového, vlastního digitálního studia a přípravou i nahráváním sedmého alba "**Legacy**". Album je částečně retrospektivní ohlédnutí za patnáctiletou kariérou s nově nahranými "Lonesome Guitar" a "Redneck Rock & Roll Band" a dalšími peckami, plus pět nových skladeb v klasickém Jižanském stylu. "Tohle album je každopádně jasný Southern rock", prohlásil Bruce Brookfield. "Bylo nahráno s velmi živými pocity a snažili jsme se prezentovat kapelu podobně jako na živých koncertech. Další podstatnou věcí bylo to, že jsme spouště fanů dali příležitost získat naše staré hity, které jsou dnes pro ně těžko dostupné. CD "Legacy" vyšlo v U.S.A. u NewSouth Record, evropská edice byla v říjnu 1996. Kapela má v plánu turné po Německu, Anglii a Skandinávii.

Z angl. přeložil: Michal

Sweet Vine

- * Hans Eberbach - vocals
- * Michael Lee Firkins - guitars
- * Jason Fluhrer - bass
- * Steve King - drums
- * Gary Frank Skaggs - piano, organ

Sweet Vine je kapela stejnorodých lidí, hudebně i osobně, kteří společně vytváří hudební variace mísící rock, country a R&B. Na jejich debutu u Columbia Records zpívá Eberbach s jistotou a expresivitou, která vychází z jeho mládí, zatímco ryze klasický zvuk bandu je živý a povzbuzující, demonstrující, že *Sweet Vine* patří mezi opravdové, z duše hrající představitele blues rocku.

Eberbach připomíná, že "musel moc přemlouvat, aby dosáhl tohoto bodu", ale hudebně trefili do černého jak dokazuje tento, Michaelem Barbierem (*Blues Traveler*) produkováný, příjemně znějící disk. Od prvních taktů nakažlivé, středotempové "Mountainside" přes ihned zapamatovatelnou, lehce žoviální "Candy for Fools", po poslední akord vzrušivě smutné "Ever Made Love To Be", je jasné, že *Sweet Vine* není kapela, která hudebně i textově ve svých jedenácti skladbách "mlátí prázdnou slámu". Kombinace humoru a inteligence, vyjadřování osobních pocitů a opravdové hudební nadání se v tvorbě *Sweet Vine* ideálně prolíná. "Po celou dobu společné tvorby, vždy platilo, že jsme sázeli na osobní pocity", vysvětluje Eberbach. "Věřím, že i ostatní kapely, které mám rád, z některých jsou již legendy, k tomu přistupují podobným způsobem."

Hans Eberbach přišel do Sacramento z Maine v devatenácti letech. Dá se říci, že opustil domov a skočil do života rovnýma nohama. Získal hudební stipendium na Sacramento State. Zlákala ho hra na klávesy a začal shánět kytaristu. První se ozval sedmnáctiletý Nate Dale. Chemická laboratoř by to nenamíchala lépe. "Nastal neuvěřitelný obrat", vzpomíná Eberbach. "Od tohoto okamžiku jsme vystřelili. Bylo to setkání, které se jiným může stát až za dlouhou dobu." Setkání těch správných lidí - dobrá věc pro start, ale muselo uběhnout ještě pár let, než se *Sweet Vine* dokázala vyprofilovat, hudebně i osobně. Mezi tím odešel Eberbach, s mladší sestrou svého nejlepšího kámoše na Oahu, Hawai, kde se živili prodejem pizzy. Jason Fluhrer, který zatím pouze příležitostně hrál na basu, se rozhodl odejít do Evropy, ale před tím, než se jejich cesty na čas rozešly, nahrálo trio několik akustických skladeb, včetně vlastní "All I Can Do". Na tyto týdny vzpomínají s úsměvem. "Dokázali jsme nahrát jeden hit a už jsme se brali jako zázrak."

Po mnoha diskusích se nazvali *Sweet Vine* (Sladké Víno), podle staré skladby od *Humble Pie*. "Řekli jsme si fajn, to bude naše jméno, než vymyslíme něco jiného, ale pak se nám zalíbilo, protože dávalo možnost dalších významů." Nastal čas uzavřít smlouvu, ta přišla v květnu 1995 s Columbia Records. Jejich skladby jsou dobře postavené, mají silný náboj a precizně zahrané, naznačovaly, že se jedná o více, než jednosezóní záležitost. Album "Sweet Vine" bylo dobrým startem pro pěťici obyčejných kluků z kalifornského Sacramento. V polovině roku 1997 se ke kapele přidal jejich dlouholetý přítel Michael Lee Firkins a vystřídal Nata Daleho. Je téměř jisté, že *Sweet Vine* uzraje v lahodné ovoce.

Z materiálů Sony Music přeložil: Michal

Johnny Van Zant

biografie

LPs: No More Dirty Deals 1980
Round Two 1981
Van Zant 1985

CDs: The Last Of The Wild Ones 1982 (původně LP, později vydáno jako CD bez bonustracku)
Brickyard Road 1990
The Johnny Van Zant Coll. 1994
Brothers To Brother 1998 (společně s Donnie Van Zantem)

Lacy Van Zant je hrdina dělnické třídy v Americe. Celá léta strávil za volantem velkého tahače, kterým křižoval celou zem, poctivě vydělával a vedl své tři syny k pochopení ceny těžké práce a víře v sebe sama. Vyzbrojeni Lacyho pevným charakterem vykročili tito kluci do života, změnit tvář rock and rollu. Lacyho nejstarší syn Ronnie se stal, v čele *Lynyrd Skynyrd*, které dovedl mezi největší rockové kapely, dvorním básníkem Southern Rocku. Jeho jen o pár let mladší bratr Donnie následoval Ronnieho těsně v jeho šlépějích a založil další významný Southern Rock band, *.38 Special*. Oba bratři, však často svorně prohlašovali, že nejmladší člen klanu, Johnny, je jednou zastíní.

"Má z nás nejlepší hlas" prohlásil Ronnie téměř o generaci mladším Johnnym, který se poctivě učil u obou bratrů, jak se prosadit v rock and rollu a krátce před tragickou leteckou havárií, která ukončila život Ronnieho, v roce 1977 vystupoval jeden večer jako vedoucí zpěvák *Lynyrd Skynyrd*. Více jak deset let po neštěstí stanul v čele znovuzrozené kapely.

Lacy s ženou Marian, v rodině přezdívanou "Sister", brzy pochopili, jaký velký význam má rock and roll v Johnnyho vývoji. Johnny vzpomíná, že jeho bratři většinou tvořili svou hudbu u rodičů v obyváku. "Vyrůstal jsem a stále jsem měl na očích lásku, kterou věnují své hudbě. Já jsem ze začátku nechtěl zpívat, raději jsem hrál na bicí a Ronnie mi postavil moji první sestavu. Nakonec hrál ale na bicí můj synovec Robbie Morris, sice jsem ho to naučil já, ale hned byl lepší. Proto jsem začal zpívat. Nikdy jsem se nepovažoval za lepšího zpěváka než byl Ronnie, protože jeho frázování bylo neopakovatelné. Ovlivnilo mě a spoustu dalších."

Vliv Johnnyho staršího bratra je znát hned na prvních nahrávkách *Johnny Van Zant Bandu* realizovaných v roce 1980 na albu "No More Dirty Deals". Úvodní "Coming Home" je na plný plyn rozjetá rocková vypalovačka plně v tradici *L. S.* a umocněná divokými kytarovými mezihrami Erika Lundgreena a Roberta Gaye. Producent Al Kooper, který pracoval i na starších věcech *Skynyrd*s vtiskl albu podobný náboj. Johnny k tomu řekl. "Nebylo to proto, že by jsme se snažili kopírovat *Lynyrd Skynyrd*, ale jelikož jsme v této hudbě vyrůstali, měli jsme ji v krvi. Oni byli naši hrdinové a jediná kapela, kterou jsme poslouchali stejně často byli *Bad Company*. V době kdy *L. S.* nahrávali "Street Survivors", jsme začali psát první věci." Po Ronnieho smrti se Johnny a Donnie ještě těsněji semkli. Donnie pomáhal s titulní skladbou alba "No More Dirty Deals". "Když Ronnie odešel, byla Donnieho pomoc to, co jsem v té době potřeboval nejvíc. Pracovali jsme spolu na hudbě i textech, já měl tenkrát teprve osmnáct." Na albu jsou i další skladby inspirované Ronniem, především "Standing In The Darkness". Podobně jako *Skynyrd*ovská klasika "Free Bird" začíná skladba smutně s náladou žalozpěvu, aby skončila šíleným kytarovým nářezem. "Byla to původně poéma na téma smrt, dokončili jsme ji s Robbie Gayem v jeho bytě ve staré garáži, kde měl pouze matraci na podlaze. Jistěže, je o Ronniem, ale tenkrát byla o smrti."

Druhé album "Round Two" (1981), produkované Kevinem Elsonem se na míle vzdálilo zvuku Southern Rocku. Byla to introspektivní hudba s názvy skladeb jako "Standing In The Falling Rain", "Cold Hearted Woman" nebo "Yesterday Gone". Johnny vypráví: "Kevin Elson tehdy pracoval s *Journey* a nejosvěžující na "Yesterday Gone" tak bylo, že přišli Steve Perry a Jonathan Cain a zahráli to s námi."

Al Kooper se vrátil, aby produkoval bouřlivé třetí album "The Last Of Wild Ones" (1982), které se přiklonilo k vyhraněnému Southern stylu ještě více, než jednička. Album bylo částečně nahráno v legendárním Studio One v Atlantě zvukovým inženýrem Rodney Millsem a stalo se jednou z posledních velkých výpovědí ranné éry Southern Rocku. Skladba "Good Girls Turning Back" se zrodila stejně důrazně, jako když *Lynyrd Skynyrd* ovládli Studio One se "Saturday Night Special". Opět zde byl Donnie, aby bratrsky pomohl s několika skladbami, ale jeho přítomnost je ironicky nejznatelnější ve skladbě "It's You" na které se autorsky vůbec nepodílel. Zní ale jako ryzí *.38 Special*. Titulní skladba je nejucelenější výpovědí Johnnyho myšlenek v jeho ranné éře. "Dont Try To Screw Me" je Johnnyho zpráva pro rodinu - vzpomíná na to s úsměvem - "Pořád mi připomínali, že jsem se narodil jako poslední chlap Van Zantova klanu a tak jsem se snažil s tím něco udělat. Dopadlo to tak, že mám tři dcery. Ronnie měl dvě a Donnie má jednu."

Osmdesátá léta ale znamenala i úpadek Southern Rocku. A tak raději než dělat muziku, která by ho nebavila opustil Johnny hudební byznys. "Poslal jsem to nakonec k čertu, dospěl jsem totiž k tomu, že to nedělám z lásky k muzice, ale pro prachy. Ztratilo to pro mě smysl. Začal jsem proto jezdit s tahačem. Měl jsem osm a půl metru dlouhý tahač. Táta to dělal celý život a tak mi to připadalo úplně přirozené. Jak jsem tak ale jezdil, začal jsem si znovu uvědomovat, co pro mě muzika znamená." A tak jak pomalu končila osmdesátá léta odešel Johnny do Nashville, kde začal psát skladby společně s Robertem White Johnsonem. Ahmet Ertegun jim podepsal kontrakt s Atlantic Records, ale dříve než byly skladby hotovy, vynořila se myšlenka vzpomínkového turné *Lynyrd Skynyrd*.

"Po takovém nějakém pátrání v duši, jsem dospěl k tomu, že chci se *Skynyrd* na turné a Ahmet mi prostě řekl - běž a udělej to." Po konci turné se Johnny vrátil do studia, aby natočil "Brickyard Road" (1990). Stejnojmenná skladba, která uzavírá album je Johnnyho nejsrdčejší pomník vzpomínkám na nejstaršího bratra. "Je to o posledních dnech, kdy jsme byli spolu s tátou, Ronnieho ženou Judy a nejmladší dcerou Melody u něho doma, asi týden před jeho smrtí. Donnie a Robert White Johnson byli nedávno dole v Brickyard Road znovu a říkali, proč o tom nenapsat skladbu. Napsali jsme ji za patnáct minut. Když jde z duše a ze srdce, je to tak jednoduché."

Pro Johnny Van Zanta ani jiný způsob neexistuje.

John Swenson (přeložil Michal)

Nová, vycbázející božda na nebi, zvaném Souborn rock!

Jimmie Van Zant Band

- * Jimmie Van Zant - Lead Vocal
- * M. Richardson Burdett - Bass
- * Bill Royce - Guitar
- * Rodney Roberts - Drums
- * Ron Conkin - Guitar

Jako mladý kluk, vyrůstal Jimmie v Jacksonville na Floridě a později sledoval svého bratrance Ronnieho, jak zpívá s famózními *Lynyrd Skynyrd*. Sdílí Ronnieho dravou vášeň pro muziku a podobá se mu zjevem i talentem. Ať je to jakkoliv, bylo to jen srovnání, ale protože i tento muž je nyní na pódii, jeho vlastní styl, silný hlas a unikátní smysl pro načasování mu přináší nepředstíranou úctu příznivců Southern rocku. Jimmie je nadaný zpěvák, plodný autor skladeb a charismatický na pódiu.

S Jimmiem za kormidlem je *Jimmie Van Zant Band* předurčen k úspěchu.

Jimmie prohlásil s přesvědčením: " Vždy jsem věřil a cítil, že jsme na tomto světě s posláním a pomocí naší hudby dokážeme změnit životy lidí. Když dokážeme něco, co učiní životy lidí radostnější, cítím, jako muzikant - odvedli jsme dobrou práci. Měl bych mít na to ještě dost času, a to, že vím o svém poslání, znamená, že vím proč jsem zde".

Mike Burdett je letitý veterán hudebního byznysu. V roce 1981, jako člen kapely *Deep River Band*, se autorsky i hrou podílel na albu "Rocks", úspěšném po celých U.S.A. Později nahrával s Markem Farnerem z *Grand Funk Railroad*. Mike je zkušený instrumentalista, spolu s Davidem Bloomem a Larry Greyem absolvoval obnovenou Chicagskou Bloom School of Jazz. Zároveň je vynikající textař, písař s vážností, dravou emotivností a neobvyklou inteligencí. Ví přesně, jak zaujmout.

Když zrovna nehraje, je horlivý nadšenec pro Harley Davidson, golfový hráč, počítačový závislák a oddaný fanda kapely *Yes*.

Při věrné interpretaci klasiky *Lynyrd Skynyrd*, či při prezentaci vlastní tvorby, prsty Billa Royceho kmitají s čistou artikulací a plynulostí kytarového virtuóza. Tento nadaný kytarista rozvíjí svůj talent od osmnácti, kdy začal hrát po klubech v celém Kansasu. Během té doby sdílel pódia s bandy jako *Nazareth*, *Pantera*, *Steppenwolf*, *Head East*, *Badfinder* nebo s *Tedem Nugentem*. Tyto zkušenosti, spolu s vlivem hudby *Jimi Hendrix*, *Stevie Ray Vaughana*, *Syda Barreta* a *Neila Younga*, daly základ je nezaměnitelným tónům, vybranému vkusu a úhlednému stylu.

Bill nikdy nejezdí pomalu. Zbožňuje rychlost a ve volném čase jezdí v závodních autech.

Rodney začal hrát v roce 1960 s legendárními *The Bill Black*. Hrál ve spoustě kapel včetně *Black Watch* (společně se spolužákem Steve Walshem z kapely *Kansas*). Nahrál country hit s Mel Hartem. Není žádný nováček v nahrávacích studiích, jako hráč byl žádan ve studiích Houston v Texasu, *Uncle Dirty's* v Detroitu, *Metro Recording Studios* v Kansas City a *Studio In The Rockies*, ve Vailu v Coloradu.

Rodney vkládá do *Jimmie Van Zant Bandu* precizní jižanský styl hry na bicí.

Jako "kytarista který nahrává kytaristům", si Ron Conkin vypěstoval svůj zářivý styl, když často křížoval napříč U.S.A. a Kanadou v kapelách jako *The Coasters*, *Percy Sledge*, *Highway 101*, *Head East*, *Brian and Kevin Black*, *Black Oak Arkansas* a *Michael Martin Murphy*. Je nedílnou součástí *J. V. Z. B.* a nijak mu nevadí, že hraje kytaristu, který je v pozadí. Má styl, který vychází z intuice, je technicky čistý s perfektním citem pro časování. Je rychlý, s výjimečným citem pro melodii.

Vždy pro každou legraci má Ron stále dobrou náladu a drží se oběma nohama na zemi. Když není na turné, rád vaří, podobně jako Mike Burdett. Když je mimo domov, často volá do Missouri, své manželce Ann.

Z materiálů Debbie Lee a Toma Soarese přeložil: Michal

*Ačkoli jsem se narodil na severu
V mé duši je Jih!*

Tom Soares

Ronnie 's *Jimmie Van Zant* Band Song

(Jimmie Van Zant)

*There comes a time in everyone's life
When you lose someone you love
They're here today
But gone tomorrow
To a better place above
And when I think
Of times we shared
Oh those childhood memories
But now you're gone
And the song live on
And now it's time to carry on*

*Ronnie can you hear me (Yes you know)
You know your fans still cry out loud
You're a Southern Man with Southern Pride
I know Your songs will newer die*

*So many times when I think about you
Oh how I wish you were here today
Just to hear you sing your songs
Standin' up there center stage*

*Ronnie can you hear me (Yes you know)
You know your fans still cry out loud
You're a Southern Man with Southern Pride
I know your songs will newer die
(may you rest in peace)*

*Ronnie you're a hero (Yes you know)
You were a legend in your own time
A Southern star in the Southern Sky
I know your songs will newer die*

*I remember the day
When we got the news
That the plane had gone down
Lives were lost
But the Simple Man
Now his songs will carry on*

*Ronnie can you hear me (Yes you know)
You know your fans still cry out loud
You're a Southern Man with Southern Pride
I know your songs will newer die*

*Ronnie you're a hero (Yes you know)
You were a legend in your own time
A Southern star in the Southern Sky
I know your songs will newer die*

*Ten čas přijde v životě každého
Když ztratí ty, které miloval
Dnes tu jsou
Ale zítra odejdou
Do lepších míst, tam nahoře
A když tak přemýšlím
O časech, které jsme sdíleli
Na vzpomínky z dětství
Ty jsi již odešel
Však písně žijí dál
A nastal čas je hrát*

*Ronnie, slyšíš mě? (vím, že ano)
Ty víš, že tví příznivci, stále nahlas pláčou
Jsi Jižan s Jižanskou hrdostí
Vím, že tvé písně nikdy nezemřou*

*Tak často jsem o tobě přemýšlel
Tak bych si přál, abys tu dnes byl
Slyšet, jak zpíváš své písně
Vidět tě uprostřed pódia*

*Ronnie, slyšíš mě? (vím, že ano)
Ty víš, že tví příznivci, stále nahlas pláčou
Jsi Jižan s Jižanskou hrdostí
Vím, že tvé písně nikdy nezemřou
(I když ty již spíš)*

*Ronnie, jsi hrdina (ty to víš)
Byl jsi legendou již ve své době
Jižanská hvězda Jižanského nebe
Vím, že tvé písně nikdy nezemřou*

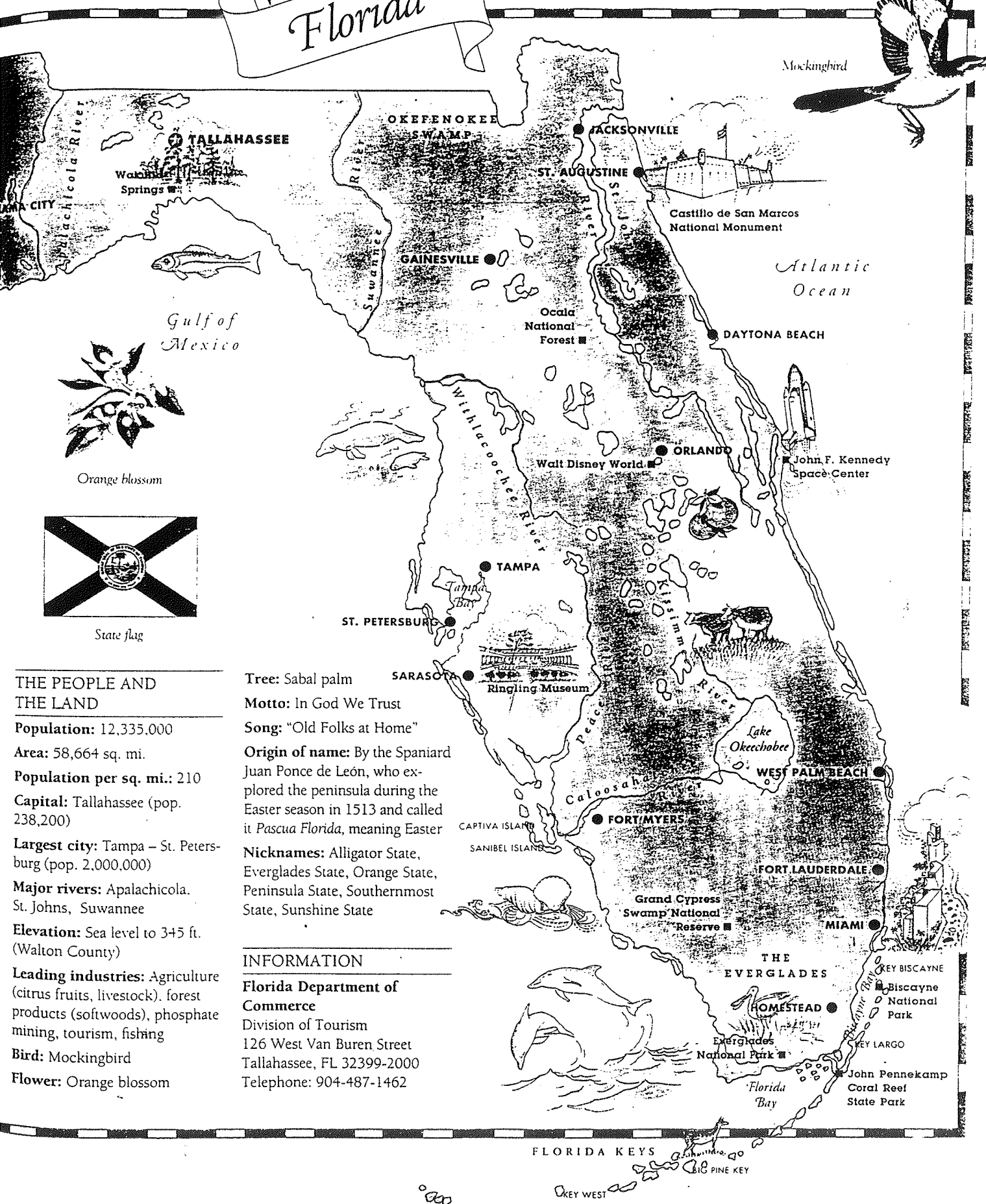
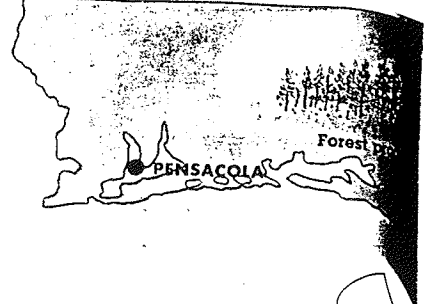
*Vzpomínám na den
Když dostali jsme zprávu
Letadlo se zřítilo
Životy byly zmařeny
Ale Simple Man
Jeho písně se ponesou dál*

*Ronnie, slyšíš mě? (vím, že ano)
Ty víš, že tví příznivci, stále nahlas pláčou
Jsi Jižan s Jižanskou hrdostí
Vím, že tvé písně nikdy nezemřou*

*Ronnie, jsi hrdina (ty to víš)
Byl jsi legendou již ve své době
Jižanská hvězda Jižanského nebe
Vím, že tvé písně nikdy nezemřou*

Přeložil a upravil: Michal

Florida

Mockingbird

Gulf of Mexico

Orange blossom

State flag

THE PEOPLE AND THE LAND

Population: 12,335,000

Area: 58,664 sq. mi.

Population per sq. mi.: 210

Capital: Tallahassee (pop. 238,200)

Largest city: Tampa - St. Petersburg (pop. 2,000,000)

Major rivers: Apalachicola, St. Johns, Suwannee

Elevation: Sea level to 345 ft. (Walton County)

Leading industries: Agriculture (citrus fruits, livestock), forest products (softwoods), phosphate mining, tourism, fishing

Bird: Mockingbird

Flower: Orange blossom

Tree: Sabal palm

Motto: In God We Trust

Song: "Old Folks at Home"

Origin of name: By the Spaniard Juan Ponce de León, who explored the peninsula during the Easter season in 1513 and called it *Pascua Florida*, meaning Easter

Nicknames: Alligator State, Everglades State, Orange State, Peninsula State, Southernmost State, Sunshine State

INFORMATION

Florida Department of Commerce

Division of Tourism

126 West Van Buren Street
Tallahassee, FL 32399-2000

Telephone: 904-487-1462

FLORIDA KEYS

KEY WEST

BIG PINE KEY